

דלאו ראי' היא, דזה אינו אסור רק בבית מיוחד משאר בתים. והגאון מטשעבין נ"י (בשו"ת דובב מישרים ה"א סי' ע"ט) אמר לדחות מכח דברי הראב"ד למס' תמיד דבעזרה לא הי' שדים. עכ"ד.

דף ז' ע"א

בגמ': היה עומד ומקריב מנחת העומר ונטמאת בידו כו' ומביאין אחרת תחתיה.

בשו"ת שבות יעקב (ח"א סי' לז) נשאל במי שהי' רגיל להדליק נר חנוכה בשמן זית, ועכשיו נמצא בידו רק נרות של שעוה, והתחיל להכניס להדלקה, ועכשיו הביאו לידו שמן זית, אי שרי לסלק ממנו אותם נרות שעוה שהכניס להדלקה, וידליק שמן זית שהיא מצוה מן המובחר או לא.

והשיב דיש להוכיח מכאן דכיון דהתחיל להתעסק בנרות שעוה לא יניחם מפני השמן זית המהודר, דהרי אף אם טומאה הותרה בצבור ואינו צריך לחזר אחר כהנים אחרים טהורים, מ"מ אם יכול לעשותו בו ככהנים טהורים בודאי הוי מצוה מן המובחר לעשותו ככהנים טהורים, ואם כן כאן שבא לידו מנחה שהיא טהורה, נימא דמשום הכי מביאים תחת העומר הטמאה משום דהוא מצוה מן המובחר, אלא ודאי דכיון דהתחיל כבר להקריב העומר הטמאה, שוב משום מצוה מן המובחר אין לו לסלקה מתחת ידו ולהקריב טהורה, ומזה מוכיח ר' ששת דטומאה דחוי' בצבור, וצריך לחזר אחרי כהנים טהורים, ולכן צריך הכא לסלק הטמאה מתחת ידו.

★★

בשו"ת חכם צבי (סי' מה) השיג על דבריו דדוקא הכא שהתחיל בהקרבת העומר ממש, יש לומר דאין לו לסלקו ממנה משום מצוה מן המובחר להקריב מנחה טהורה, משא"כ הכא שרק התחיל לדבק הנרות יש לומר דלא הוי התחלה במצוה, עיי"ש עוד מה שהשיג עליו.

אמנם בשבות יעקב (חלק ב סי' ל) חזר והעמיד את דבריו מהא דאיתא בפ"ק דשבת (ט' ע"ב) דאם התחילו בסעודה אין מפסיקין, ומאמתי התחלת סעודה משיתיר החגורה וכו'. וכן התחלת תספורת היא משיניח סודר של ספרים על ברכיו וכדו', הרי שההכנה לדבר מיקרי התחלתו, וא"כ ה"נ כיון שהוא מכין הנרות ה"ז כאילו התחיל להדליק בהם. (וע"ע

טומאה דחוי' בציבור והתניא ציץ בין שישנו על מצחו כו' טומאה בציבור. ולדברי התוס' מאי מקשה, הא התם מעברין כדי שיוכלו להקריב קרבן פסח בטהורה, והרי בקרבן פסח לכולי עלמא טומאה דחוי', וא"כ י"ל דבעלמא ס"ל לר"י דטומאה הותרה בציבור.

ותירין השער המלך דמדברי התוס' (ד. ד"ה כאן) מבואר דגם באילו של אהרן מה"ת הוי כקרבן צבור, ורק מדרבנן ל"א בי' טומאה הותרה בציבור, ואם כן ה"ה לגבי קרבן פסח רק מדרבנן ל"א בי' טומאה הותרה בציבור, אבל מה"ת גם בקרבן פסח אמרינן הותרה בציבור, ואם כן בהך דגמ' סנהדרין לגבי לעבר השנה מחמת טומאה, כיון דמה"ת אמרינן בי' טומאה הותרה בציבור, א"כ אין לנו לעבר השנה בשביל זה.

בשו"ת שואל ומשיב (מהדו"ק ח"ב סי' ה) כתב לתרץ דתוס' כתבו כן דהיכי דבאים לעשות בטומאה במקום שאפשר בטהרה, בזה הוי קרבן פסח לכו"ע רק דחוי', וצריך לחזור לעשות בטהרה, אבל התם בסנהדרין דכפי מצב השנה דעכשיו נמצא דהפסח יעשו אותו בטומאה, ואנו דנין אם לעבר את השנה כדי שלא יעשו הפסח בטומאה, לגבי זה בודאי אין לדחות הזמן מקביעותה האמתית כדי לעשותה בטהרה, שוב הדרינן לכללין דטומאה הותרה בציבור, וגם הפסח בכלל, וא"צ לעבר השנה בשביל זה, עיי"ש עוד מה שיישב בסברא זו.

★★

ובענין זה כתב הגאון ר' מנחם מנדל סג"ל מבאכניא זצ"ל בקובץ כרם שלמה (שנה ב' קו' ט' ע' נב):

אציין מה דנסתפקתי אם מותר לישן יחידי בסוכה מכח מצוה לא ידע דבר רע, ועיין פסחים (דף ק"ט) דפריך והא הוי זוגות, ונימא שומר מצוה לא ידע דבר רע, וכן לגבי מילה שמתו ב' אחים דלא ימול השלישי, נימא ג"כ שומר מצוה לא ידע וכו'.

וכבוד דודי הרה"ג הביא ראי' מיומא (דף ו') דפריך ועד שאתה מפרישו מביתו הפרישהו מטומאת המת, ופירש"י שלא יכנס שום אדם, וקשה דהא צריך לישן ואסור ביחידי, ואפי' בנר דלוק, לשיטת הוזה"ק פר' תזריע (דף מ"ה) דאפי' ביממא אסור, וע"כ כיון דהוי מצוה מותר. ולענ"ד נראה